

Mimořádná událost #FLKR10

Vše začalo žlutou obálkou, která se objevila ve schránkách pozvaných hostů. Symboly, které ji označovaly, nikoho nenechávaly na pochybách, že oslava desátého výročí Fakulty logistiky a krizového řízení bude v dobrém smyslu slova mimořádnou událostí.

Očekávání se potvrdilo a kromě připomenutí nejdůležitějších milníků fakultní historie se kreativnímu týmu organizátorů podařilo odlehčenou formou upozornit na výjimečné odborné zaměření, kterým se FLKR může pochlubit. Z pohledu současného dění nezbyvá než dodat, že organizační tým ani vzdáleně nemohl tušit, jak moc se toto téma za necelý půlrok stane aktuálním...

„Skvělá zpráva z laboratoře! Naším vědcům se podařilo úspěšně dokončit a otestovat antigen!“ Toto sdělení, které na pozvané hosty vykouklo na webové stránce události, bylo vcelkem pádným argumentem, aby se „sestava nakažených“ dostavila do prostor uherskohradištské Reduty v co nejpočetnějším složení. Spektrum hostů tvořili představitelé vedení univerzity i fakulty, bývalí děkani FLKR, současní zaměstnanci fakulty, ale i vzácní hosté z řad představitelů Zlínského kraje a spolupracujících institucí. O tom, v jaké kondici vstupuje uherskohradištská fakulta do období puberty, se přijela přesvědčit necelá stovka hostů.

Vrcholem více než hodinového programu bylo ocenění desítky osobností, jež se výrazně zasloužily o vznik a rozvoj fakulty. Zmíňme například bývalého starostu města Uherské Hradiště Ing. Libora Karáska, současného starostu tohoto města Ing. Stanislava Blahu, rek-

tora UTB ve Zlíně prof. Ing. Vladimíra Sedlařika, Ph.D., dlouholetého jednatele městské společnosti Eduha Ing. Stanislava Gabriela a v neposlední řadě „otce zakladatele“, který dokázal fakultu v roli děkana stabilizovat – doc. RNDr. Jiřího Dostála, CSc. Důstojnou tečkou za oslavou výročí fakulty bylo následné společenské setkání na nádvoří Reduty, kde se řada osobností fakultní historie společně sešla na jednom místě po dlouhých letech.

■ Text: Jiří Dokulil

Trojice, která z velké části zabezpečovala výuku ekonomických předmětů v prvních letech existence fakulty - zprava Ing. Zemánek (dnes vedoucí finančního odboru na MěÚ Uherský Brod), uprostřed Ing. Volek (prostějovský podnikatel) a naše fakultní stálice dr. Konečný.

Přivítání hostů a podávání „antigenů“

Ocenění děkanky FLKR doc. Tučkové starostou města UH Ing. Blahou

Tak to tu ještě nebylo

V listopadu minulého roku se Fakulta logistiky a krizového řízení stala hostitelem 9. Mezinárodního logistického symposia, které se těšilo velkolepé zahraniční účasti.

Předešlý ročník této putovní události se odehrával v Turecku, kde byl program velice pestrý a taky vyčerpávající, tudíž jsme se letos rozhodli trochu zvolnit. Jeden z účastníků, náš malý velký slovenský mužik Žiga Korent z mariborské univerzity, nám k tomu sdělil své: „The program was ok, maybe a bit short, it could be fuller.“

První den jsme přivítali všechny účastníky v zelené budově naší alma mater, kde jsme je obdarovali různými propagačními předměty a doprovodili je kolem překvapených spolužáků, slyšících na půdě FLKŘ „small talk“ v angličtině, na místo činu – učebnu A. Následovalo vřelé přivítání a předání základních informací naší paní děkankou, na kterou navázal slovenský kolega Martin Vasil se svou přednáškou osvětlující software Tecnomatix. Po doplnění energie v rámci coffee breaku v pozdních odpoledních hodinách vyrazili zahraniční studenti za dobrodružstvím v rámci „City game“, kterou pro ně připravila naše Unie studentů UH. Na pedagogy večer čekalo příjemné posezení ve sklepech při koštu místního vína.

V dalších dnech přednesli účastníci symposia několik odborných příspěvků, a to nejen v Uherském Hradišti, ale i v rámci partnerské konference Dokbat na Fakultě managementu a ekonomiky ve Zlíně. Nechyběla ani exkurze do společnosti Continental Barum či trefně nazvaná logistická hra „Beer distribution game“. Úspěch slavilo hlavně prezentová-

ní tradičních pokrmů zúčastněných států, tedy České a Slovenské republiky, Slovinska, Polska, Litvy a Turecka.

Po celou dobu konání akce byl zahraničním studentům i pedagogům k dispozici pětičlenný studentský tým, který fungoval na jedničku. Pochvalu dostal i od zahraničních studentů: „The host students were the best part. They were very welcoming and it was nice to talk to them.“

A co se zahraničním studentům u nás líbilo nejvíce? Náš milý mužik Žiga v tom má jasno: „I really like the place and had a good time. The most important for us was a great company and plenty of beer. We really enjoy the food in hotel in Zlin. I like Czech people, they were so friendly and helpful.“

Zkušenost k nezaplacení

Symposium však nebylo určeno jen zahraničním účastníkům. Velkou příležitost otevíralo i studentům hostitelské fakulty, kteří nejsou běžně zvyklí prezentovat svoje příspěvky v angličtině, navíc před mezinárodním publikem. Za FLKŘ se této výzvy rozhodli zhostit náš loňský absolvent Ing. Martin Džermanský (s příspěvkem „GIS in Transport“) a studentka logistické specializace navazujícího magisterského programu Bezpečnost společnosti Bc. Lucie Chromcová (prezentace „Risk Analysis in the Logistics Company for Distribution of Pharmaceuticals“). A jak právě na Lucku tato zkušenost zapůsobila? „Logistické symposium je ideální příležitostí, jak natrénovat cizí jazyk a zbavit se trémy. Potkáte se s lidmi, kteří mají zájem o stejný nebo podobný obor. Dostáváte možnost prezentovat částečně i Váš názor na věc bádání, zjistíte názory ostatních posluchačů a můžete přijít na to, že Váš názor zastávají i lidé z jiných zemí – úžasný širokospektrální rozhled. Kladně hodnotím zapojení mno-

ho států a zapojení studentů z vyšších ročníků. Velmi oceňuji i přístup naší fakulty v rámci výpomoci s angličtinou,“ říká Lucka, která s českou verzí svého příspěvku před dvěma lety skončila druhá na fakultní „SVOČce“.

Jako správný kreativec se ale na průběh symposia dokázala podívat i kriticky: „Harmonogram byl vydařený, ovšem nedostatky spatřuji v organizační části. Myslím si, že by fakulta měla být na příliv zahraničních studentů lépe připravena, a to nejen dostatkem propagačních materiálů. Vhodné by bylo zapojit více našich studentů, aby se mohli návštěvníkům věnovat i v době, kdy je v harmonogramu pauza. Největším zápor pro mě byla organizace přepravy do Zlína. Do budoucna bych čekala větší zapojení našich studentů, dřívější kontaktování lidí účastnících se symposia a hlavně např. tutoriál pro studenty, kteří se chtějí zapojit. Navrhla bych i zapojení studentů z nižších ročníků. Vhodnou motivací by určitě bylo udělení zápočtu v předmětu Anglický jazyk.“

■ Text: Hana Müllerová, Jiří Dokulil

Mgr. Kamil Peterek, Ph.D.

Nová posila Ústavu logistiky má krásné životní motto. „Ať se stane cokoliv, s čistou hlavou se problému postaví, čelit mu a poučit se z vlastních chyb.“

Novou posilou Ústavu logistiky je opavský rodák Kamil Peterek. Vystudoval víceleté gymnázium v Hlučíně, kde v maturitním ročníku přemýšlel, kam bude profesně směřovat. Věděl, že ho baví matematika a geografie, proto jeho další kroky vedly na Přírodovědeckou fakultu Univerzity Palackého, kde vystudoval učitelství se zaměřením na matematiku a geografii. Se zvoleným oborem byl spokojený a čtyři roky učil na základní škole. Poté však přemítal, jestli je výuka na základní škole to, co by chtěl celý život dělat. Jak se to občas v životě stává, v době, kdy přemýšlel nad dalším směřováním, dostal nabídku učit na Vysoké škole logistiky v Přerově, kde poprvé objevil pravý význam logistiky, která se mu stala osudnou. Během svého působení na Vysoké škole logistiky v Přerově si zvýšil povědomí o logistice v procesu řešení krizových jevů, k čemuž mu pomohla kombinovaná forma doktorského studia na Fakultě bezpečnostního inženýrství Žilinské univerzity v Žilině. Na Vysoké škole logistiky v Přerově působil 10 let a vyzkoušel si zde i manažerské funkce. Působil například jako vedoucí katedry nebo jako prorektor.

A jak se tedy dostal na naši fakultu? „Činnost fakulty jsem sledoval řadu let. A když jsem se

doslechl o vypsání výběrovém řízení, řekl jsem si, že je to vhodná příležitost změnit působiště. Tíhl jsem k práci se studenty a rozvíjení sama sebe ve vědecké činnosti, především chci být silným článkem na Ústavu logistiky,“ říká s úsměvem. Doktor Peterek vidí v naší fakultě velký potenciál, především v logistice, neboť ta je důležitým článkem v krizovém řízení. „Logistiku používáme denně, není pouze o dopravě, distribuci, balení, ale především o přemýšlení. Je dynamická a mění se v čase. Výdobytkem lidí je možnost pořád něco zlepšovat, proto je důležitý selský rozum při řízení toku lidí, informací, peněz apod.“

Nabízí se otázka, jaké jsou jeho prvotní dojmy ze zdejšího působení? Je plný pozitiv, sbírá nové dojmy a zkušenosti. Líbí se mu především individuální přístup a neformální setkávání se studenty, protože studenti jsou známi pod svými jmény, a ne pod čísly. Taktéž s kolegy buduje vztahy v přátelském duchu.

Jak všichni víme, akademický pracovník musí kromě výuky provádět vědeckou činnost, ve které se Dr. Peterek hodlá rozvíjet a zdokonalovat. Na fakultě by si přál být stabilní posilou akademické sestavy. Jedním z velkých cílů Dr. Peterka je otevření navazujícího magisterského oboru pro Aplikovanou logistiku, kde by si přál časem vyučovat i v anglickém jazyce. Taková možnost výuky by přinášela nové možnosti pro fakultu, zejména pestré přednášky zahraničních expertů.

Někdy je obtížné spojení soukromého a profesního života. V tom má ale Dr. Peterek zcela jasno a i nadále bude pro něj rodina na prvním místě.

Má také velmi pestrý výběr koníčků. Mezi srdeční záležitostí patří potápění, které je pro něj takovým oxymóronem. Ve vodním prostředí zbožňuje překrásné ticho, objevování nových míst, také je pro něj dobrou simulací beztížného stavu.

Na závěr by studentům vzkázal, aby využívali možností a příležitostí, které studium přináší. Počínaje programem Erasmus, zapojení do různých projektů nebo samotnou studijní vědeckou odbornou činností. Základem je především nebýt líný a snažit se.

■ Text: Lukáš Janák

Ing. Eva Hoke, Ph.D.

Milá, vždy usmívavá a v dobré náladě. Jak tohle dělá? Že by dvě děti a spokojený manžel byly hlavním důvodem? Anebo pravidelná kávička/vínečka s kamarády? Pojďme nahlédnout do života této kroměřížské rodačky.

„Jako malá jsem chtěla být třeba učitelkou, i když mě rodiče směřovali spíše do podnikatelského prostředí. No, nedala jsem se a již 15 let působím na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. A jak jsem se sem dostala? Chuť pracovat s lidmi mě dovedla z Obchodní akademie k oboru Řízení lidských zdrojů, který jsem studovala na Vysoké vojenské škole pozemního vojska ve Vyškově. Stihla jsem i roční studium německého jazyka ve Vídni, kde jsem bydlela u mé sestry, která tam je dodnes. Mě nátura Vídně ale nezálkala a vrátila jsem se do Čech, kde jsem absolvovala výběrové řízení a ocitla se na UTB.

Na naší fakultě oceňuji možnost být obklopena mladými lidmi – a to nejen studenty. Univerzita Tomáše Bati je pro mě zatím jediným zaměstnavatelem a nemám důvod ho měnit. Prostředí a kolegové mě neustále obohacují a zpřjemňují mi každý den.

Denní inspirací je pro mě můj manžel, který se v rámci své pracovní činnosti účastní zajímavých školení, ze kterých mi ty nejdůležitější a nejpřínosnější informace předává doma u společné večeře a já je pak „zkouším“ na Vás. Já a pedant? To ne, necítím na sobě „učitelské“ deformace. Ovšem doma se ode

mě očekává, že bych měla jako pedagog všechno vědět. „Mami, ale to bys měla vědět, když jsi učitelka,“ slychávám od své dcerky pravidelně. Všechno možná nevím, ale miluji se s dětmi učit, ráda s nimi dělám domácí úkoly, a to by možná mohlo být mou deformací.

Ráda studentům předávám teoretické znalosti, ale důležitější pro mě je ve Vás podnítit zvědavost o danou problematiku. Pokud Vás to začne bavit, sami si najdete více informací. Dám Vám k dispozici fakta a názor už si udělejte sami. Mým cílem je poskytnout teoretický základ a zažehnout jiskru zvědavosti, abyste se rozvíjeli. Zkrátka a dobře, papouškovat definice po Vás nechci, studenti moji.

Volný čas je pro mě důležitý, ale na prvním místě je rodina. Současně si nedokážu představit život bez přátel. Každou středu chodím tančit a bavit se s kamarádkami a v úterý na jógu – manžel hlídá děti. Naopak v pondělí a čtvrtek má můj muž čas pro sebe. Oba se tak můžeme seberealizovat, a přitom se každý večer scházíme doma u společné večeře.

Jsem optimista, ráda se směju a na lidech se snažím hledat to dobré.

Rodiče mě vždy učili, že když někoho potkám, tak se mu mám podívat do očí, usmát se a pozdravit ho. Mým snem je mít šťastnou a zdravou rodinu. Chci, aby mě práce bavila a byla jsem v ní dobrá.

Poznali jste mě? Jsem Eva Hoke a přeji Vám, ať jste hlavně všichni zdraví, ať hledáte na věcech

to pozitivní a pěkné, vážíte si toho, co máte, a nepřeháníte to s ambicemi!“

■ Text: Hana Müllerová

Věděli jste?

- > Dr. Hoke zahájila svoji pracovní kariéru na Fakultě technologické, následně absolvovala doktorské studium na Fakultě managementu a ekonomiky, aby poté našla stálé působiště na FLKŘ.
- > Sbírkou předmětů, které u nás přednáší (Mikroekonomie, Makroekonomie a Základy ekonomie), v posledních letech rozšířila ještě o Ekonomiku krizových situací a Řízení lidských zdrojů v krizových situacích.
- > Za více než deset let svého angažmá na FLKŘ prošla významnými funkcemi od proděkanky pro mezinárodní vztahy až po předsedkyni Stipendijní komise. V letošním roce se dokonce pustila do organizace Soutěže ve studentské vědecké a odborné činnosti (SVOČ).

Na noc vědátorem

Také jste jako malí snili o kariéře kosmonauta, policisty, hasiče nebo o vynalezení nějakého zajímavého vynálezu, který by posunul lidstvo zase o krok kupředu? Naše fakulta letos mohla tato tajná dětská přání zrealizovat, a to prostřednictvím Noci vědců, která se historicky poprvé konala v pátek 27. 9. 2019 na půdě naší alma mater. A že šlo o velice vydařenou akci, o tom nevypovídá jen počet zúčastněných „mladých vědeckých kolegů“, ale i jejich starostlivých rodičů a široké veřejnosti.

Noc vědců je celorepubliková vědecko-popularizační akce, která má za cíl zábavnou formou provést všechny zájemce prostředím vědy a techniky. Brány tohoto fascinujícího světa se otevírají vždy na přelomu září a října na zhruba třech desítkách míst České republiky. Každý rok má program jedno společné téma. Letos bylo tímto tématem „šetrně k planetě“.

Už když návštěvníci procházeli hlavními vchody naší fakulty, mohli si povšimnout fascinující výzdoby, již byly obrázky „malých vědeckých kolegů“ z oslovených základních a mateř-

ských škol. Na těchto skicách děti zaznamenaly své představy o naší planetě, konkrétně pak o šetrnosti k ní. Tím ale vše jen začínalo. Nejenže si děti v průběhu programu mohly zasoutěžit, podívat se na pestrost chemických pokusů, ale také si mohly vlastnoručně ohmatat hasičskou techniku, potrénovat svou paměť či na moment zakusit pocit být skutečným policistou. V neposlední řadě zde na naše „mladé vědecké kolegy“ čekalo stanoviště s malováním na obličej, a tak se z nich aspoň na den mohli stát nefalšovaní superhrdinové či něžné princezny.

Vyžití tu bylo opravdu hodně, a aby ani rodiče nepřišli zkrátka, byl zde nachystán bohatý program přednášek našich fakultních odborníků.

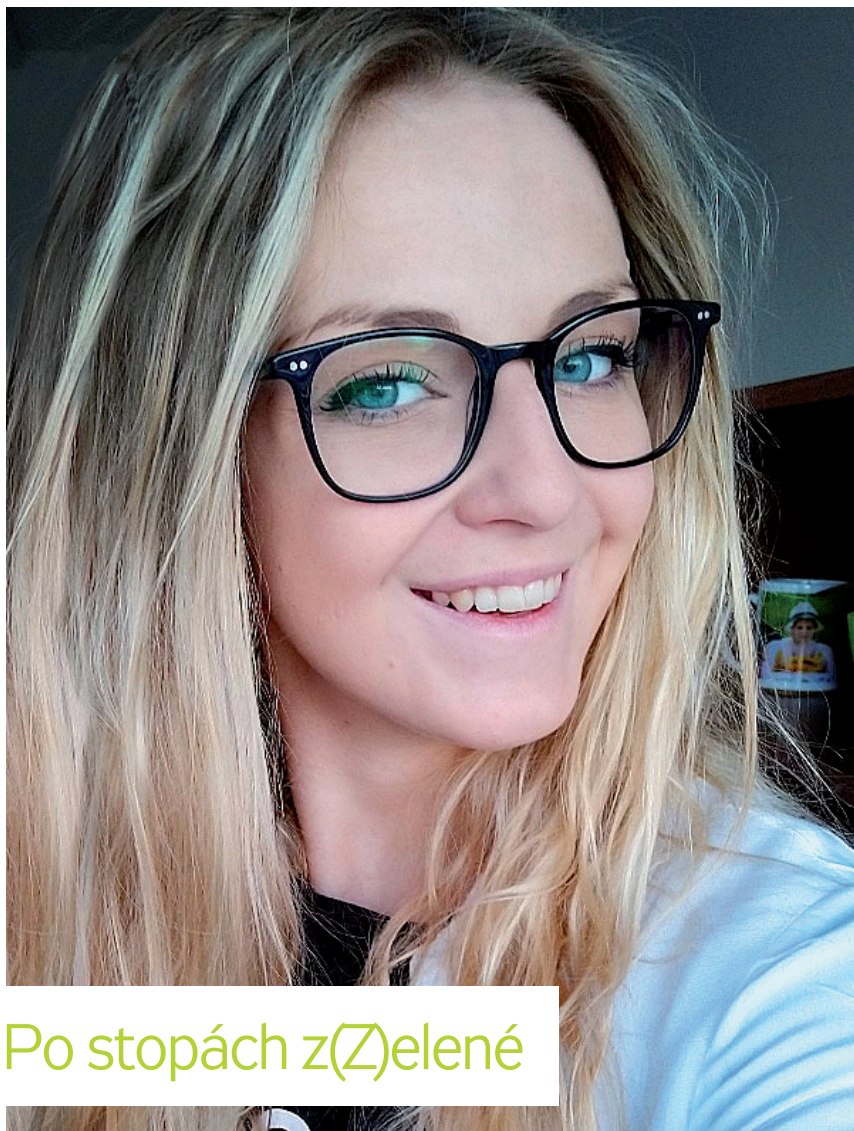
„S přípravou atraktivního programu nám pomohlo několik partnerů. Naše poděkování patří zejména městu Uherské Hradiště, ale také Hasičskému záchrannému sboru Zlínského kraje, Policii České republiky, místním základním a středním školám a mnoha firmám z našeho regionu,“ dodává Mgr. Marek Tomašík, Ph.D., proděkan FLKŘ pro vnější vztahy a celoživotní vzdělávání.

Komu po tak dlouhém programu vyhládko, mohl se občerstvit na „buzeráku“, kde na něho čekala spousta pochutin od firmy Kňazovič i stánek s lokálním pivem z Jarošova. Zlatým hřebem celé akce bylo vystoupení kapely Brixen band, které rozvlnilo boky nejenom účastníkovi.

Všem zúčastněným, organizátorům a spoluúčastníkům děkujeme za návštěvu i spolupráci a těšíme se na další, snad stejně zábavný, ročník Noci vědců. V neposlední řadě doufáme, že se s některými „mladými vědeckými kolegy“ potkáme při studiu na naší fakultě!

■ Text: Eva Zábajníková

Po stopách z(Ž)elené

Zlatá hřívá, úsměv od ucha k uchu, vždy pozitivně naladěna. Mnozí z vás si jistě vzpomenou na bývalou studentku a teď již absolventku FLKŘ - Michaelu Zelenou. A kam osud zavál zapálenou studentku oboru Ochrana obyvatelstva, věrnou členku „USUHu“ či pomocnou vědeckou sílu? To vše bude záhy prozrazeno.

Míšino srdce odmala tíhlo k administrativě a právu. Proto si také jako své středoškolské vzdělání vybrala obor Veřejnosprávní činnost na OA a SOŠ cestovního ruchu v Chocni. Jak říká, převažovala zde výborně vedená výuka práva i IT technologií, a to jak teoretickou, tak praktickou formou. Studium ji bavilo natolik, že se rozhodla studovat práva. Bohužel (či bohudík?) to se jí, jak sama dodává, „její hloupostí“ nepodařilo. V rámci praxí na zmíněné střední škole se mimo jiné věnovala i krizovému řízení, a proto si podala přihlášku do druhého kola na FLKŘ. „Ačkoliv jsem nastupovala s myšlenkou prchnout po roce na práva, po zvládnutí předmětů jako matematika, fyzika či chemie jsem si Hradiště zamilovala natolik, že už mě napadlo cokoli měnit. Shodou okolností je

moje cesta zdánlivě rozdílnými obory teď plně využita v mém současném zaměstnání. Jako státní úředník jsem součástí veřejné správy, plně se věnuji praktické stránce při tvorbě interních norem vycházejících z platné legislativy a zároveň se jedná o ryze půdu bezpečnosti,“ vzpomíná Míša.

Míša byla vždy aktivní studentkou a lásku ke své alma mater projevovala mimo jiné i tím, že se pravidelně účastnila „SVOČky“, kde často bodovala a umísťovala se na předních příčkách. Jednou se dokonce vydala reprezentovat naši fakultu k „bratrům z východu“ na Slovensko. Konkrétně na univerzitu do Žiliny. Míša však netrávila čas jen nad knihami, jak se může z výkladu jevit, ale užívala si plnými doušky studentského života. Byla aktivní členkou „USUHu“, spoluorganizovala „Science Café“ a různé další akce. Taktéž byla pomocnou vědeckou silou u Ing. Svobody, díky čemuž se mohla se svými vlastními články účastnit různých konferencí, ať už jde o Logistické sympozium v Izmiru (Turecko), Miláně (Itálie) či Dubrovniku (Chorvatsko). Díky tomu, že se vždy zajímala o IT, kyberprostor a bezpečnost v kyberprostoru, se všechny její práce věnovaly převážně tomuto tématu, a to i její diplomová práce, za kterou získala ocenění od paní děkanky za nejlepší práci v oboru.

Po ukončení magisterského studia, jež absolvovala s červeným diplomem, následoval pracovní pobyt v Anglii, kde se rozhodla spojit příjemné s užitečným a vedle zdokonalení jazyka si zrealizovala sen, a to naučit se surfovat. O možnosti „co po škole“ se zajímala delší dobu, nejintenzivněji pak před koncem posledního semestru navazujícího studia. Míša měla tři alternativy – 1) jet na zahraniční stáž, 2) jít na doktorské studium a 3) jít pracovat. Po urovnění myšlenek se rozhodla pro třetí variantu, a proto začala systematictěji procházet nabídky práce. Celkem rozeslala šest životopisů a zaměřila se převážně na nabídky, které se jí zdály jako „vysoké cíle“ s tím, že to „prostě zkusí“. „Zaměřila jsem se na oblast, která mě zajímala už při studiu a které se věnovala má diplomová práce i IGA projekt. A ono to klaplo!“ A co je náplň Míšina zaměstnání? „Jsem součástí oddělení ochrany důvěrnosti a bezpečnosti informací na Českém statistickém úřadu. Zaměřuji se především na kybernetickou bezpečnost. Mezi mé hlavní úkoly patří tvorba návrhů a implementace opatření kybernetické bezpečnosti, ale také uvádění mezinárodně platných norem v oblasti bezpečnosti ICT v našem prostředí. Vykonávám současně kontrolní činnost v rámci průběžného dohledu a auditu bezpečnostních a informačních systémů ČSÚ. Úzce jsem spojena i s oblastí analýzy rizik a řešením krizových situací v rozsahu kybernetického zákona.“

A jaké jsou její vyhlídky do budoucna? „Hodně studijní. Tento obor je velice dynamický a je stále mnoho nového, co se učít. Odborníků v této oblasti je však zoufale málo. Přitom možnosti uplatnění a růstu jsou zde opravdu vysoké a finanční ohodnocení velice pěkné. Ráda bych časem využila možností home office a zvyšovala svou kvalifikaci nejen v rámci kruhu odborníků v České republice, ale i v zahraničí. Já osobně jsem moc ráda, že jsem zkusila mířit výš a že ta práce nad rámec studijních povinností přinesla své ovoce. Navíc mě práce baví, což je příjemný bonus k výplatě!“

A co by na závěr ráda vzkázala našim studentům? „**Najděte si, co Vás v rámci Vašeho studia zajímá a tomu se věnujte. Možnosti na naší fakultě jsou velké a je škoda jejich nevyužít. Ať už se jedná o nejrůznější projekty, kterých se lze účastnit, nebo spolupráce s aktivními kantory, kteří Vám dají možnost růst pod jejich odborným vedením. Tyto činnosti hrály klíčovou roli v mém úspěchu ve výběrovém řízení. Zájem a chuť se učít je v začátku zaměstnání velice důležitá a zaměstnavatel ji umí ocenit. Přeji Vám hodně štěstí!**“

■ Text: Eva Zábajníková

Krizaře nic nezastaví

Letošní Reprezenční ples fakulty, organizovaný Uníí studentů Uherké Hradiště, měl díky svému termínu na začátku března uzavřít plesovou sezonu. Nakonec uzavřel nejen ji, ale stal se i na dlouhou dobu poslední společenskou událostí před vyhlášením nouzového stavu v České republice. Organizátorům spadl ze srdce velký balvan, neboť avizované omezení hromadných akcí na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně začalo platit hned den po plese.

Krátce před sedmou hodinou večerní začali do sálu Klubu kultury v Uherském Hradišti přicházet první návštěvníci. Celým večerem provázel zkušený zlínský moderátor Ondřej Carda, který se společně s paní děkankou doc. Zuzanou Tučkovou postaral o slavnostní zahájení celé události. Pro velký úspěch z minulého ročníku byla i letos pozvána rocková kapela Krey, která dokázala roztančit celý sál, a taneční parket se tak rozzářil všemi barvami. Jako na správném moravském plese nechyběla ani cimbálová muzika Falešnica s naším studentem Jiřím Galuškou, jejíž hudba byla k poslechu v salóňku s občerstvením, zajišťovaným hradištskou Barotěkou.

Hudební premiérou večera se stalo vystoupení zpěváka, imitátora Elvise Presleyho, jehož taneční kreace obdivovali všichni „netanečníci“. Někteří návštěvníci se soustředili na soutěž o ceny, kde mohli vyhrát například UTB mikinu, dárkový koš či lahvičky všeho druhu, a ti největší šťastlivci si při půlnočním slosování nejlepších cen odnesli třeba poukaz na pobyt

v hotelu nebo vkusný šperk. Taneční vystoupení prostrídala neskutečná barmanská ohnivá show, která chuť na drink jenom posílila. Pro osvěžení byl připraven koktejlový bar s alkoholickými i nealkoholickými koktejly a nabídkou vín. Kdo toužil po chuti piva nebo tvrdšího alkoholu, zamířil do baru v přizemí.

Ples je společenská akce, souhrn chvil, na které všichni rádi vzpomínáme. Budme rádi, že jsme si v současné nelehké době mohli 11. Reprezenční ples naplno užít a pevně doufejme, že se za rok ve zdraví setkáme na dalším ročníku.

■ Text: Zuzana Ševčíková

Kalendárium

- > Vážení čtenáři, vzhledem k termínu redakční uzávěrky tohoto čísla (pondělí 23. března) a nejspíše budoucímu vývoji jsme se rozhodli upustit od zařazení tradičního kalendária, pro které se vžila poslední strana Fakultní revue. Pro aktuální informace o fakultním dění a chystaných akcích navštivte fakultní web, fakultní facebook, případně facebook Fakultní revue.

NOVINKY Z „USUHU“

Výhradní dodavatel studentských akcí na FLKŘ, Unie studentů Uherské Hradiště, neusíná na vavřínech a nadále rozšiřuje portfolio svých aktivit. Kromě přípravy Reprezenčního plesu fakulty se členové Unie rozhodli vložít energii i do řady menších akcí, které mají své příznivce zejména mezi obyvateli kolejí. Pozitivní však je, že si na akce Unie v čím dál hojnější míře nachází cestu i veřejnost.

Mikulášská laťka

Hoj! Hoj! Kdo zlobil, půjde do pekla!

I na FLKŘ dorazili Mikuláš, čert i anděl a s nimi Mikulášská laťka. Událost, která po čtyřech letech konečně zase ožila. Díky vstřícnosti představitelů hradišského gymnázia byly Unii zapůjčeny prostory tělocvičny a legrace mohla začít. Zábavu rozpoutala soutěž o nejvyšší skok a nejoriginálnější masku. Diváci nadšeně podporovali své favority ve skoku a někteří se zapojili do dalších sportovních aktivit. Do kopání na bránu, volejbalu, házení na koš nebo do vyběhání. Po těžké námaze se výherci dočkali svých zasloužených odměn.

Studenti pro studenty

Žádný učený z nebe nespadl, aneb studenti učí studenty!

Rok 2019, díky iniciativě Unie studentů, odstartoval na Fakultě logistiky a krizového řízení vlnu přednášek, realizovaných samotnými studenty FLKŘ. Jako první se konala přednáška na téma Československé legie pod vedením Jana Marady, který je sám hrdým členem sboru Československých legií. Pod jeho vedením se v návaznosti na první přednášku uskutečnila i druhá s názvem Boje v Československém pohraničí. Samozřejmě nejde jen o poutavé přednášky, jde tu i o příležitost předávat znalosti svým spolužákům a využít volný prostor slova k sebevyjádření, ať už v oblasti dějin, matematiky nebo cizích jazyků.

Cítíš, že by Ti tento jedinečný projekt mohl být šitý na míru? Stačí napsat na facebook „USUHu“, navrhnout téma a příštím přednášejícím můžeš být právě Ty!

Buzerák párty – bude či nebude?

Hudba, grill a zábava! Prostě Buzerák!

Časem všichni studenti potřebují trochu odpočinku a relaxace. No a kdo by odmítl posezení s fajn hudbou, grilováním, pivem a soutěžími. Akce se loni již druhým rokem úspěšně vydařila navzdory deštivému počasí, ale hlavní otázkou zůstává, zdali se párty bude konat i letošní rok, s ohledem na aktuální situaci v České republice a ve světě.

Pokud to situace umožní, můžeme se těšit na hromadu týmových soutěží, zrádnou pantomimu, závod v pití piva, pro lenochy a pohodáře tu bude zajištěna chill zóna, skákání v pytli a další kupu bláznivých her. Nezbyvá než sledovat facebook „USUHu“ a doufat, že se situace vyvine pozitivním směrem.

■ Text: Tereza Michalová

Zápisky z Erasmu....

Zuzka, Kypr

Pokud se před vámi objeví nějaká příležitost, co uděláte? Já ji vždy popadnu za pačesy! Člověk dychtící po dobrodružství, cestování a získávání zkušeností nemůže udělat jiné rozhodnutí, než se zúčastnit studijní stáže a vyjet do zahraničí.

Rozhodla jsem se vycestovat ve 2. ročníku v zimním semestru do východní země na kraji Evropy uprostřed moře. Pro někoho to může znít děsivě, pro někoho dobrodružně. Už určitě tipujete, která země to je a věřím, že se nepletete. Je to Kypr, země dvou států. Jižní část patří Kyperské republice a na menší severní části leží Severokyperská turecká republika.

Mou hostující univerzitou se stala European University Cyprus přímo v hlavním městě jménem Nicosia. Výuka na univerzitě byla pro mě jedním velkým překvapením. Kurzy probíhaly ve tříhodinových blocích a v půli jsme měli dvacet minutovou přestávku. Nejprve mi hlavou proběhlo: „Cože? Tři hodiny? To nezvládnou!“. Naštěstí do týdne mi bylo mé tvrzení vyvráceno. Kurzy, které jsem na zahraniční univerzitě absolvovala, mě opravdu zaujaly. Každá hodina měla smysl a vždy jsem odcházela s novými informacemi a nápady. Leadership a Art of Persuasion byly kurzy, na které jsem chodila opravdu s nadšením, protože se dotýkaly i běžného života a vyučující je probírali více prakticky než teoreticky.

Má návštěva na Kypru ale neskončila jen u docházky na univerzitu. Díky studentům z organizace Erasmus Society of Nicosia jsem moh-

la procestovat část ostrova, kam bych se sama jen tak nedostala. Společně jsme navštívili tradiční vesničky Kakopetria a Lefkara, které leží v kopcích hor zvaných Troodos, oslí a velbloudí farmu a slané jezero, kam v zimě přilétají plameňáci. Bohužel jsme neměli to štěstí je vidět z břehu jezera. Ukázali se až při zpáteční cestě kolem jezera, kde jsme je z autobusu viděli přilétat. Součástí výletu byla také exkurze do místní vinárny i s ochutnávkou jejich vín. Já víno moc nemusím, a tak jsem místo ochutnávání vín ochutnala (snědla ostatním) talířek místní sladké speciality jménem Soujouko a dokoupila si balení domů. Jedná se o mandle ve vrstvách šťávy z hroznů s medem, která je předem vařená s dalšími ingrediencemi, aby získala želatinovou strukturu.

Jako milovník jídla musím v každé zemi poznat místní kuchyni. Kyperská kuchyně se skládá z kombinací kyperské pity, zeleniny, masa a dipů. Je hodně ztotožněná s řeckou kuchyní a na chuť si přijdou všichni. Pro masožravce je určena místní specialita Souvlaki. Nejčastěji je to jehněčí maso nakrájené na kostičky a grilované na špejli. Pro vegetariány můžu zmínit humus s pitou a zeleninou nebo různé druhy salátů, pro milovníky sýrů pak vyložené kyperský produkt Halloumi cheese. Jedná se o výborný sýr z kravského nebo ovčího mléka, nejlépe podávaný grilovaný.

I přes špatnou dopravní infrastrukturu jsem cestovala autobusy aspoň do větších přímořských měst. Z hlavního města Nicosia cestujete po jižní části Kypru nejvýše dvě hodiny. Navštívila jsem města Larnaca, Limassol a Paphos. V Larnace jsem se ještě začátkem října koupala v moři, Limassol s nádherným přístavem se přestavuje

na město plné moderních hotelů a Paphos je městem plným historických památek s promenádou okolo moře.

Díky programu Erasmus+ jsem poznala další zemi, zlepšila jsem si své dovednosti v anglickém jazyce a zpět do České republiky jsem se vrátila jako člověk s dalšími cíli a sny do budoucnosti.

■ Text: Zuzana Ševčíková

i

TIPY

Pokud byste rádi vycestovali na Erasmus+ a oceníte tipy, které Vám ušetří pár kaček, sledujte Zuzčin blog.

V karanténě... aneb vážně nevážně

Kdo by to ještě v únoru řekl? Hrozba, která je v aktuální Bezpečnostní strategii ČR zařazena až na jedenácté místo, nás vyhnala ze školních lavic, z ulic a některé i z místa výkonu povolání. Jako by se na některých místech v České republice téměř zastavil čas. Život ale jde dál a je na nás, abychom z této velké zkoušky vyšli o něco silnější než dříve. Pojďme si pro začátek udělat malou sondu, jak se na vzniklou situaci dívají ti, kteří by měli patřit mezi povolané – tedy vybraní vyučující i studenti fakulty, která má ve svém názvu krizové řízení. Anketa probíhala v týdnu od 16. do 20. března.

Otázky:

1. Co Tě jako první napadlo, když byl v ČR vyhlášen nouzový stav? Bylo to podle Tebe správné rozhodnutí?
2. Jak využíváš nečekanou pauzu ve vyučování?

Mgr. Matyáš Adam, Ph.D., Ústav environmentální bezpečnosti

„Uf, to tu ještě nebylo.“ S rozhodnutím souhlasím, i s dalšími opatřeními. Zejména když jsem poslední týdny sledoval polovičatá, děravá opatření. Poté, co nám zavřeli školku, se všechna děcka s rodiči scházela na hřištích. Omezení nyní aspoň dávají smysl. Samozřejmě však doufám, že to nebude trvat dlouho.

Pro mne to není zas tak velká změna. Studentům zadávám úkoly, připravuji se na výuku online, konzultuji po e-mailech a telefonech a věnuji se dál projektové a tvůrčí činnosti. Celkově ale na mě klima na fakultě a ve městě působí, jako kdyby bylo léto. Všechno je pomalejší a rodině se věnuji víc než obvykle.

Ing. Kateřina Víchová, Ústav krizového řízení

Ano, určitě to bylo správné rozhodnutí a dle mého názoru mohlo přijít i dříve. Vzhledem ke scénářům, které byly dostupné z jiných zemí, se dalo očekávat, že se koronavirus nevyhne ani nám. Nejen nouzový stav, ale celá situace okolo koronaviru ve mně evokuje zákaz cestování. Díky současnemu stavu jsem dostala informaci, že konference, které jsem se měla zúčastnit v Japonsku, byla přesunuta. Věřím, že se situace do té doby zlepšit natolik, že budu moci v srpnu vycestovat.

Nečekanou pauzu ve výuce využívám zejména k publikační činnosti a přípravě studijních materiálů.

Bc. Martin Běla, student 1. ročníku Bezpečnost společnosti (NMGr.), kombinovaná forma

Dle mého názoru ano. Sice se i dnes vede vášnivá polemika o míře nebezpečnosti koronavirového onemocnění, které spousta lidí vidí jako jiný druh chřipkového onemocnění, ale určitě je velkým zdravotním rizikem a jeho nebezpečnost je nepochybnitelná. Problém je v jeho „velké neznámé“ - myšleno ve způsobu léčby, odolnosti a prevence. Holým faktem je absence účinného léku. Máme sice výhodu v tom, že jsme se mohli podívat do Číny, která má snad to nejhorší za sebou, a vycházet z jejich dostupných zdravotnických dat, ale víceméně jde, jak jsem již uvedl, o něco nového - neznámého. Z vývojové křivky (čas/počet nakažených) můžeme sledovat obrovskou kulminaci nakažených, a je tedy zapotřebí se přímo tomuto problému postavit a vyvinout veškeré možné nástroje k potlačení dalšího šíření onemocnění. Občané ČR mají nárok na to, aby je stát všemi dostupnými prostředky náležitě chránil. Razantní omezení pohybu osob v rámci opatření k vyhlášení nouzového stavu tedy vidím jako nezbytné. Doufejme, že současné opatření v rámci nouzového stavu bude pomyslným stropem, jelikož si osobně nedovedu představit proklamovanou možnost celkové karantény, rovnající se výjimečnému stavu.

Otázka na tělo. Jelikož jsem příslušníkem Policie ČR, a tedy součástí IZS, být v rámci organizačního článku policie, který až tak není s přímým „bojem“ s koronavirovou nákazou přímo spjat, tak i nás se dotkly rozsáhlé organizační změny napříč celým policejním sborem, což si vyžádalo vyšší nasazení, reorganizaci života, tudíž méně volného času. Navíc jsem ženat, mám rodinu, takže ono omezené množství volného času musím účelně rozložit na zabezpečení chodu rodiny a taktéž se v maximální míře věnovat „nepřímému studiu“ - vyloženě na dálku. Průběžně pracuji na zadaných seminárních pracích, snažím se věnovat studiu materiálů zaslanych na Moodle a doufat, že se celou situaci podaří díky disciplinovanosti obyvatel naší země brzy zvládnout a vrátíme se do zaběhnutých poklidných kolejí - jak v osobním životě, tak i v rámci studia.

■ Zaznamenal: Jiří Dokulil

TIRÁŽ

Koordinátor týmu: Ing. Jiří Dokulil; **Redakční tým:** Bc. Hana Müllerová, Bc. Eva Zábajková, Bc. Lukáš Janák, Tereza Michalová, Zuzana Ševčíková, Filip Dobeš, Bc. Tereza Šanderová, Bc. Vlasta Buková; **Foto:** Ing. Romana Musilová, archiv FLKŘ UTB; **Grafický design:** Mgr. Jan Kramoliš, Ph.D.;

Redakční uzávěrka: 23. 3. 2020

Vydavatel: Fakulta logistiky a krizového řízení UTB ve Zlíně, Studentské náměstí 1532, 686 01 Uherské Hradiště